

स्नेहोरागः सज्जते प्रवर्तते प्रवृत्त्याचदुःखयोगमुपैति ॥ २७ ॥ आयासः क्लेशः स्नेहात्तरागात् ॥ २८ ॥ भावः भावनासंकल्पसंज्ञा अनुरागः पश्चाद्भाविनीप्रीतिः अयं भावः दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरापायेतदनंतरापायादपवर्गः दोषनिमित्तं रूपादयो विषयाः संकल्पकताः इति न्यायसूत्राभ्यां अज्ञानात्संकल्पस्ततो विषयस्ततस्तत्र प्रीतिस्ततस्तल्लाभाय प्रवृत्तिस्ततो जन्मततः सुखदुःखेततोरागद्वेषवासनाततः पुनः संकल्प इति क्रमः तत्र मूलभूतोरागः स्नेहशब्देनोक्तः स भावस्य हेतुः ततो विषयसिद्ध्युत्तरं जायमानोरागोऽनुराग इति तत्र भावानुरागयोर्मध्ये पूर्वोभावः अत्यंतमश्रेयस्करः तस्मात्संकल्पत्याग एव मुख्यं साधनं तथा च वक्ष्यति यत्किंचिदपि संकल्प्य नरोदुःखे निमज्जति न किंचिदपि संकल्प्य सुखमक्षय्यमश्नुत इति ॥ २९ ॥ कोटरेति राग एव दोषः ॥ ३० ॥ विप्रयोगे विषयेण सह वियोगेत्यागी न किंतु सत्यपि समागमे यो विषयदोषदर्शी स एव त्यागी स एव च विरागं भजते निर्वैरश्च द्वेषाभावान् निरवग्रहः प्रतिबंधशून्यः ॥ ३१ ॥ मित्राणि धनानि च प्राप्यतेषु स्नेहं न लिप्सेत न कामयेत् मित्रेभ्य इत्यादिके ल्यब्लोपे पंचम्यौ किंच स्व

मनसोदुःखमूलं तु स्नेह इत्यपलभ्यते ॥ स्नेहात्तु सज्जते जंतुर्दुःखयोगमुपैति च ॥ २७ ॥ स्नेहमूलानि दुःखानि स्नेहजानि भयानि च ॥ शोकहर्षौ तथा यासः सर्वस्नेहात्प्रवर्तते ॥ २८ ॥ स्नेहाद्भावो नुरागश्च प्रजज्ञे विषये तथा ॥ अश्रेयस्कावुभावेतौ पूर्वस्तत्र गुरुः स्मृतः ॥ २९ ॥ कोटराग्निर्यथाऽशेषं समूलं पादपंदहेत् ॥ धर्मार्थौ तु तथा ल्योपिरागदोषो विनाशयेत् ॥ ३० ॥ विप्रयोगेन तु त्यागी दोषदर्शी समागमे ॥ विरागं भजते जंतुर्निर्वैरो निरवग्रहः ॥ ३१ ॥ तस्मात्स्नेहं न लिप्सेत मित्रेभ्यो धनसंचयात् ॥ स्वशरीरसमुत्थं च ज्ञानेन विनिवर्तयेत् ॥ ३२ ॥ ज्ञानान्वितेषु युक्तेषु शास्त्रज्ञेषु कृतात्मसु ॥ न तेषु सज्जते स्नेहः पद्मपत्रेष्विवोदकं ॥ ३३ ॥ रागाभिभूतः पुरुषः कामेन परिकृष्यते ॥ इच्छासंजायते तस्य ततस्तृष्णा विवर्धते ॥ ३४ ॥ तृष्णा हि सर्वपापिष्ठानित्योद्देगकरी स्मृता ॥ अधर्मबहुला चैव घोरा पापानुबंधिनी ॥ ३५ ॥ यादुस्य जादुर्मतिभिर्या न जीर्यति जीर्यतः ॥ योसौ प्राणांतिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखं ॥ ३६ ॥ अनाद्यं तातु सा तृष्णा अंतर्देहगतानृणां ॥ विनाशयति भूतानि अयोनिज इवानलः ॥ ३७ ॥ यथैधः स्वसमुत्थेन वह्निना नाशमृच्छति ॥ तथाऽकृतात्मा लोभेन सहजेन विनश्यति ॥ ३८ ॥

शरीराल्लिगाख्यात्समुत्थं उत्पन्नमपि स्नेहं ज्ञानेन भोग्यानामवस्तुत्वानित्यत्वज्ञानेन नाशयेत् ॥ ३२ ॥ ज्ञानान्वितेषु नित्यानित्यविवेकवत्सु युक्तेषु नित्यवस्तुप्राप्तये उद्युक्तेषु तत एव शास्त्रज्ञेषु कृतात्मसु ध्यानेन संस्कृतचित्तेषु तेषु प्रसिद्धेषु स्नेहोरागेन सज्जतेन संगं प्राप्नोति ॥ ३३ ॥ रागः रम्यवस्तुदर्शने चित्तस्योत्फुल्लता कामस्तल्लिप्सा इच्छालब्धेतस्मिन् रुच्यति शयात्पुनस्तदभिलाषः पुनः पुनस्तल्लाभेप्यतृप्तिस्तृष्णा ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ जीयतः जरामृत्युस्तस्य ॥ ३६ ॥ अनाद्यं तातमलवासनानामनादित्वात् अंतर्देहः बाह्यतरो देहोऽन्मयः बाह्यो लिङ्गशरीरं अंतर्देहो मनस्तद्रता अयः तप्तायः पिंडं निजः स्वरूपस्थः अवलो वन्हिः अयोनिजमिवानलमिति पाठे तु नास्ति अलं पर्यामिर्यस्य तत् इंधनसहस्रैरतृप्तं तेजोऽग्न्याख्यमिति विशेष्यमध्याहृत्य योज्यं ॥ ३७ ॥ अकृतात्मा अनिर्जितचेताः ॥ ३८ ॥